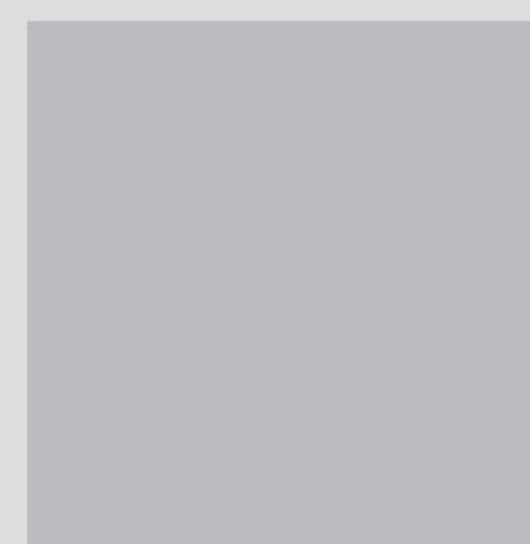
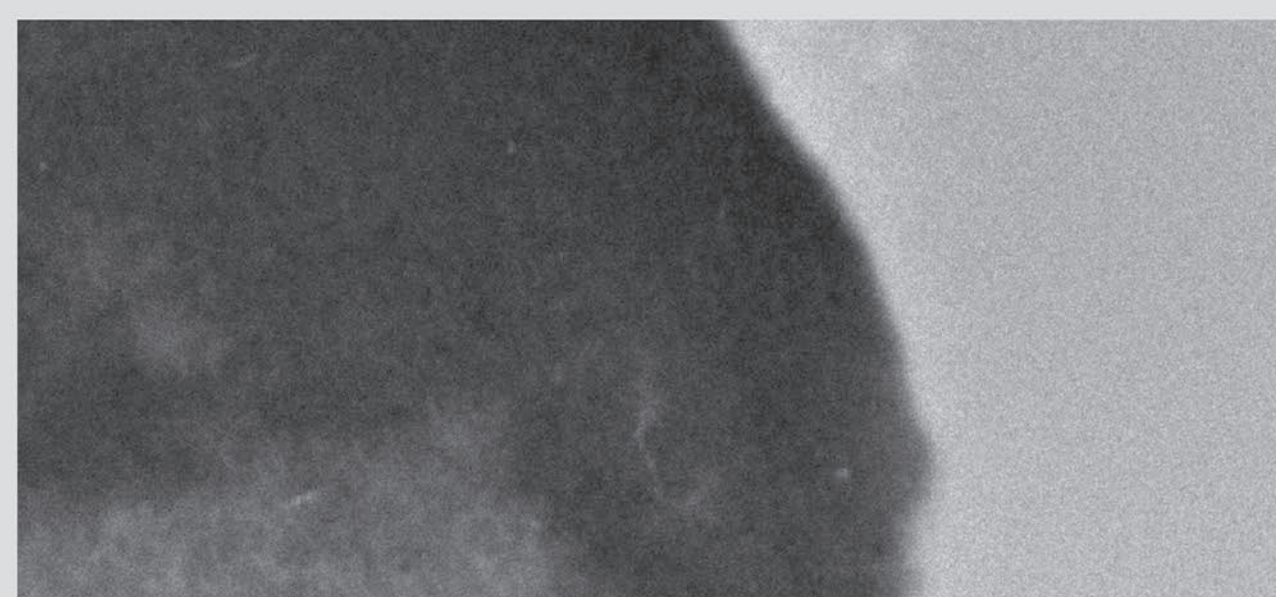
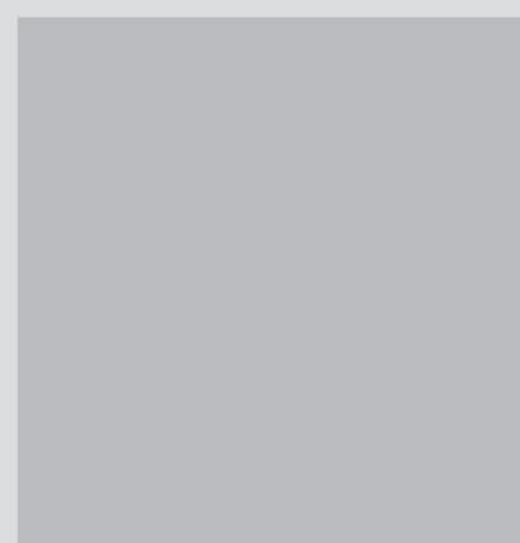
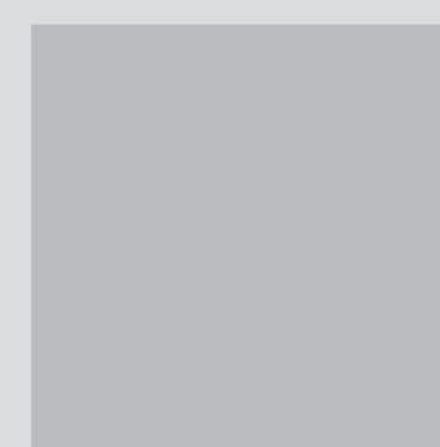

Eugeniusz Stasiecki

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

**BIOGRAFIE
WYSTAWY
ELEMENTARNE**

Zapomniana legenda Szarych Szeregów

Pedagog z powołania, z zamiłowania działacz i organizator życia harcerskiego w Radomiu i Częstochowie. Harcmistrz Rzeczypospolitej, kapitan Wojska Polskiego, Kawaler Orderu Wojennego Virtuti Militari. Eugeniusz Stasiecki zapisał się w historii Szarych Szeregów jako „Piotr Pomian”, wizytator konspiracyjnych hufców harcerskich, szef Głównej Kwatery Szarych Szeregów, zastępca Naczelnika Szarych Szeregów, a nade wszystko zastępca dowódcy legendarnego Harcerskiego Batalionu Armii Krajowej „Zośka”. Por. Jan Rossman „Wacek” napisał o nim: *„Piotr” to najistotniejsza częśćka duszy zbiorowej Batalionu!*

← Eugeniusz Stasiecki podczas odbywania służby wojskowej. Rysunek wykonany na podstawie fotografii przez narzeczoną Eugeniusza, Alinę Osiecką.
📍 Archiwum Akt Nowych w Warszawie

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

Rodzina

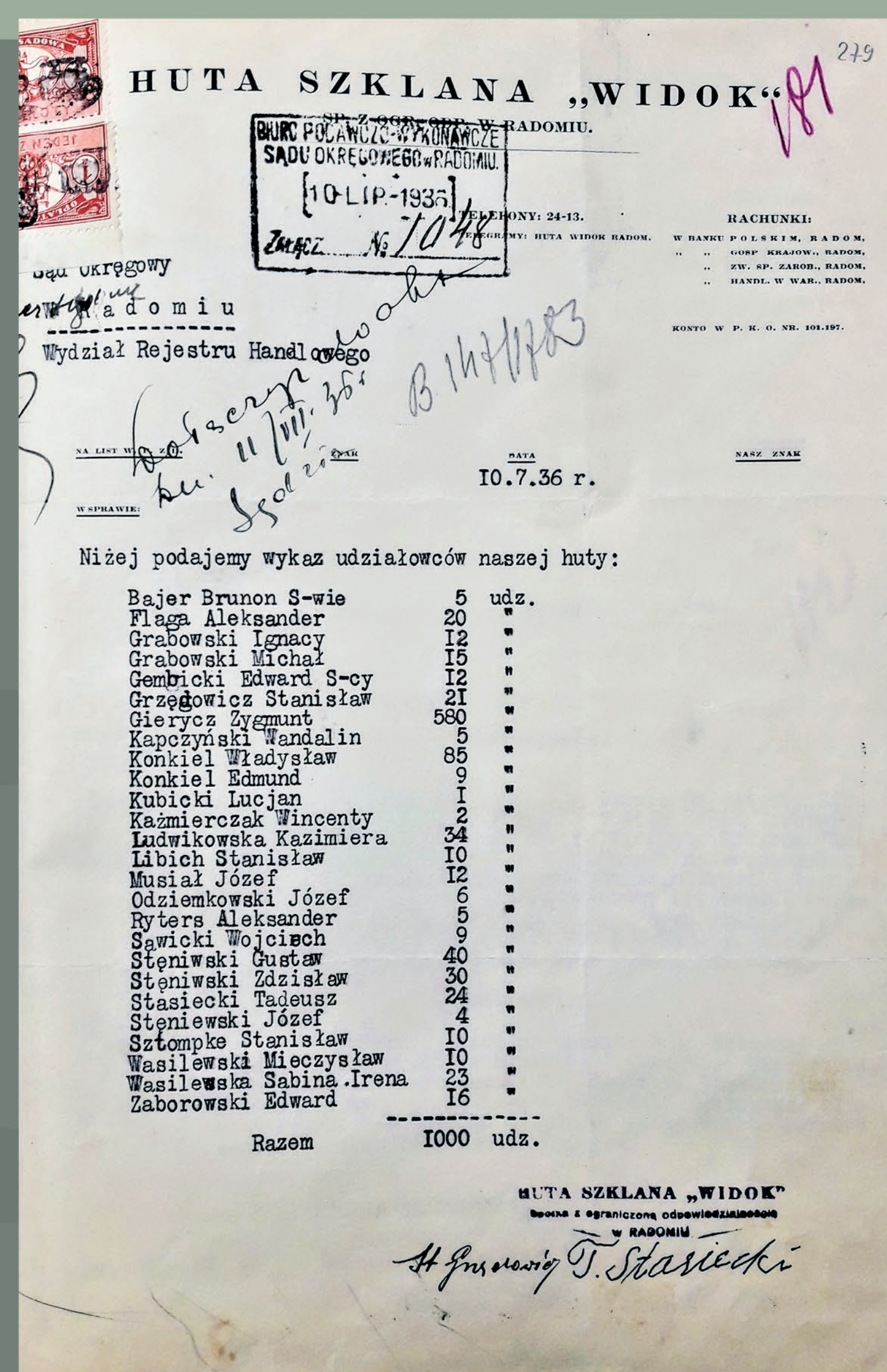
1906
/1907

Stasieccy przyjechali do Radomia na przełomie 1906/1907 r., w związku z posadą, jaką Tadeusz uzyskał w Hucie Szkła „Prędocinek”. Początkowo zamieszkali w podradomskiej wsi Ustronie, ale już w kilka lat później wybudowali dom na radomskich Glinicach. W 1921 r. Tadeusz Stasiecki otrzymał propozycję pracy w nowo uruchomionej Hucie Szkła „Widok”. Pełnił tam funkcję kierownika zakładu. W 1932 r. wybrany został głosami udziałowców spółki na członka zarządu. Stasieccy mieli pięcioro dzieci: córkę Elżbietę oraz synów Zygmunta, Alfreda, Eugeniusza i Tadeusza, o których staranne wychowanie dbała żona Tadeusza Berta.

↑ Rodzina Stasieckich ok. 1926 r. Siedzą od lewej: siostra Eugeniusza Elżbieta, ks. Andrzej Łukasik, matka Berta, obok najmłodszy brat Tadeusz, ojciec Tadeusz. Stoją od lewej: Eugeniusz oraz bracia Alfred i Zygmunt.

📍 Archiwum Akt Nowych w Warszawie

↑ Pismo do Sądu Okręgowego w Radomiu Wydział Rejestru Handlowego podpisane przez Członków Zarządu Huty „Widok”.

📍 Archiwum Państwowe w Radomiu

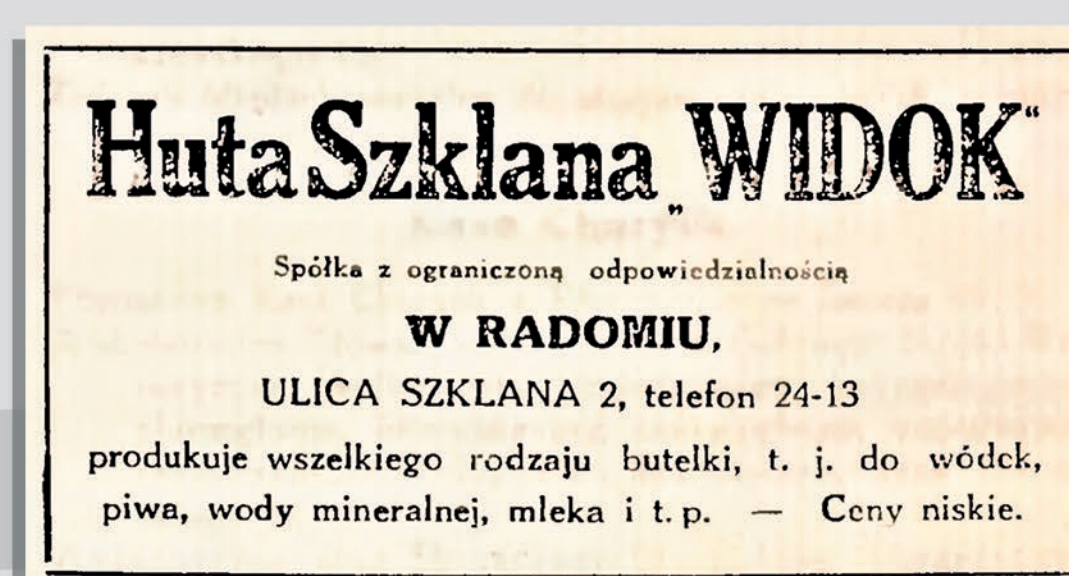

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

↑ Szkło dekoracyjne wykonane przez Tadeusza Stasieckiego ok. 1916 r. W szkłe zatopione zdjęcie żony i czworga dzieci. Eugeniusz pośrodku na pierwszym planie.

📍 Zbiory rodzinne Danuty Lolo, siostrzenicy Eugeniusza

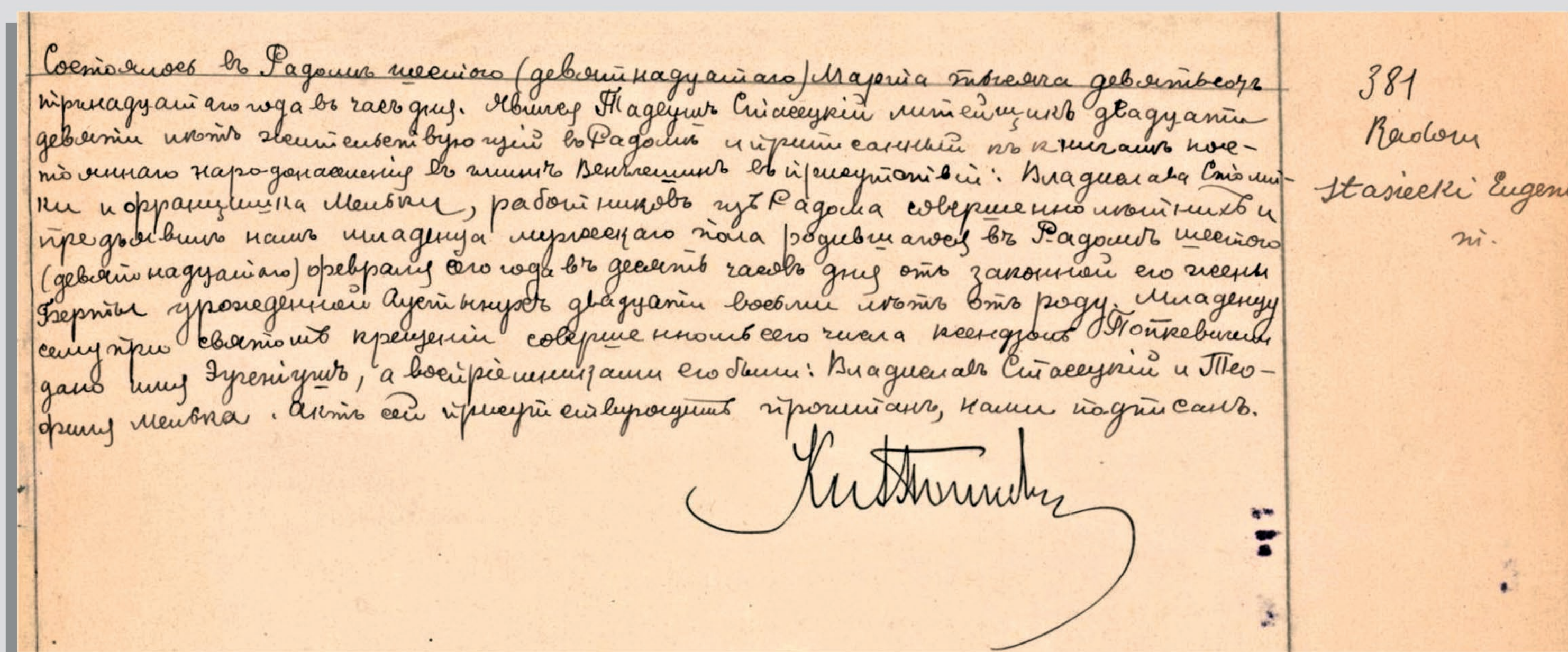

↑ Reklama Huty Szklanej „Widok” w Radomiu.

📍 Radomska Biblioteka Cyfrowa

1913

Dzieciństwo

↓ Eugeniusz Stasiecki jako uczeń szkoły powszechnej. Widoczny Krzyż Harcerski wpięty w mundur szkolny.
 📍 Muzeum Harcerstwa w Warszawie

↑ Akt chrztu Eugeniusza Stasieckiego, sporządzony w kościele pw. św. Jana w Radomiu.
 📍 Archiwum Państwowe w Radomiu

↑ Eugeniusz Stasiecki wraz z siostrą Elżbietą, bratem Alfredem i matką w przydomowym ogrodzie.
 📍 Archiwum Akt Nowych w Warszawie

← Siostra Eugeniusza Elżbieta Stasiecka. W 1932 r. wyszła za mąż za Edwarda Lukasa.
 📍 Zbiory rodzinne Danuty Lolo, siostrzenicy Eugeniusza

Eugeniusz Stasiecki urodził się 19 lutego 1913 r. w Radomiu, jako czwarte dziecko Tadeusza i Berty z domu Austen. Wychowywany był w duchu wartości katolickich i obywatelskich, które go ukształtowały i w przyszłości stanowiły podwaliny podejmowanych przez niego życiowych decyzji. Zawsze uśmiechnięty i skory do pomocy zjednał sobie miłość starszego rodzeństwa. W latach 1920–1927 uczęszczał do Szkoły Powszechnej im. Juliusza Słowackiego w Radomiu. Był dobrym, sumiennym i koleżeńskim uczniem. Bardzo szybko uwidoczniły się jego wyjątkowe cechy charakteru: umiejętność skupiania wokół siebie kolegów i przewodzenia grupie rówieśniczej.

↑ Matka Eugeniusza Berta Stasiecka (1883–1956), c. Józefa i Berty z domu Schmidt.

📍 Zbiory rodzinne Danuty Lolo, siostrzenicy Eugeniusza

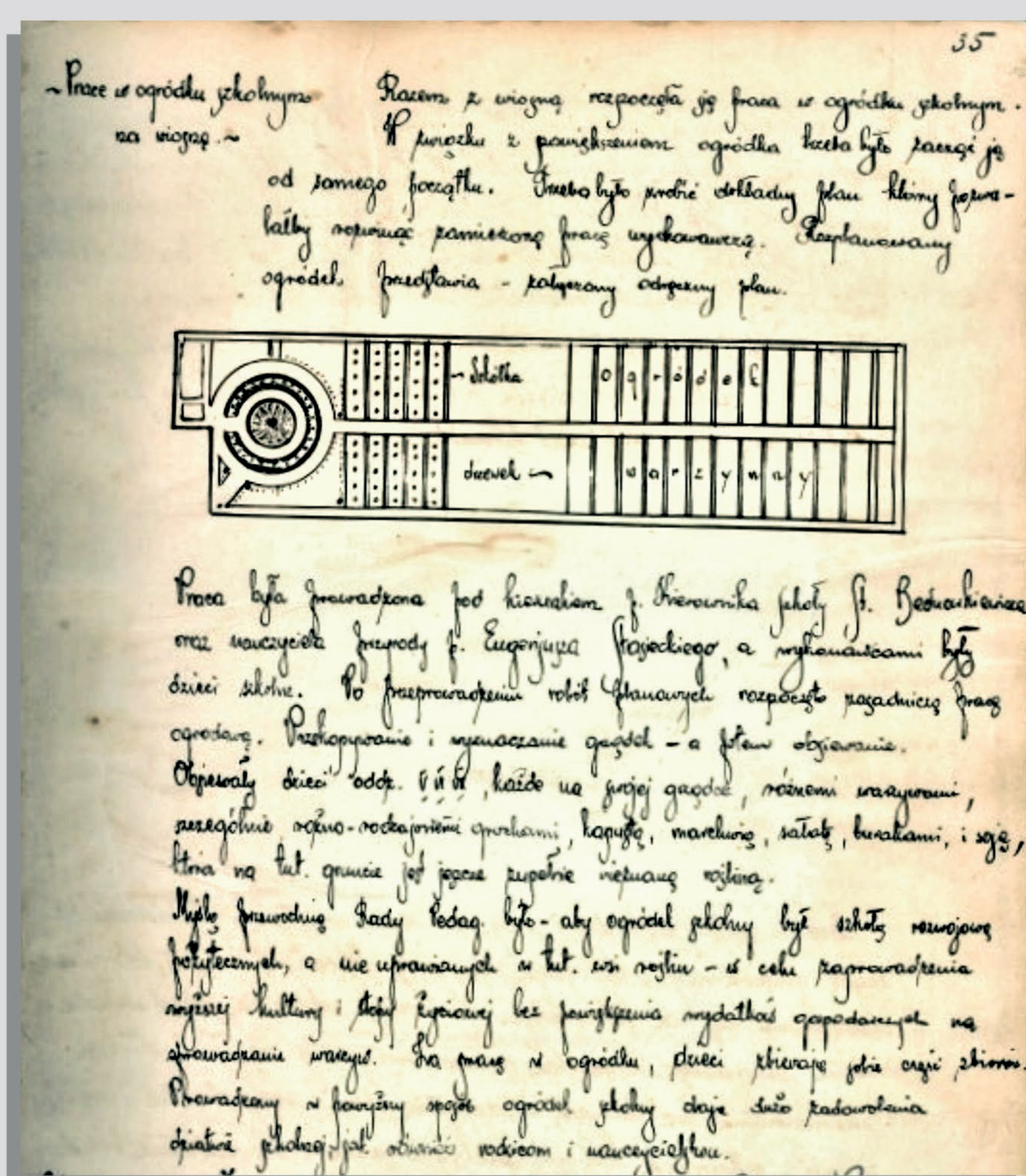
INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

1933

Praca u podstaw

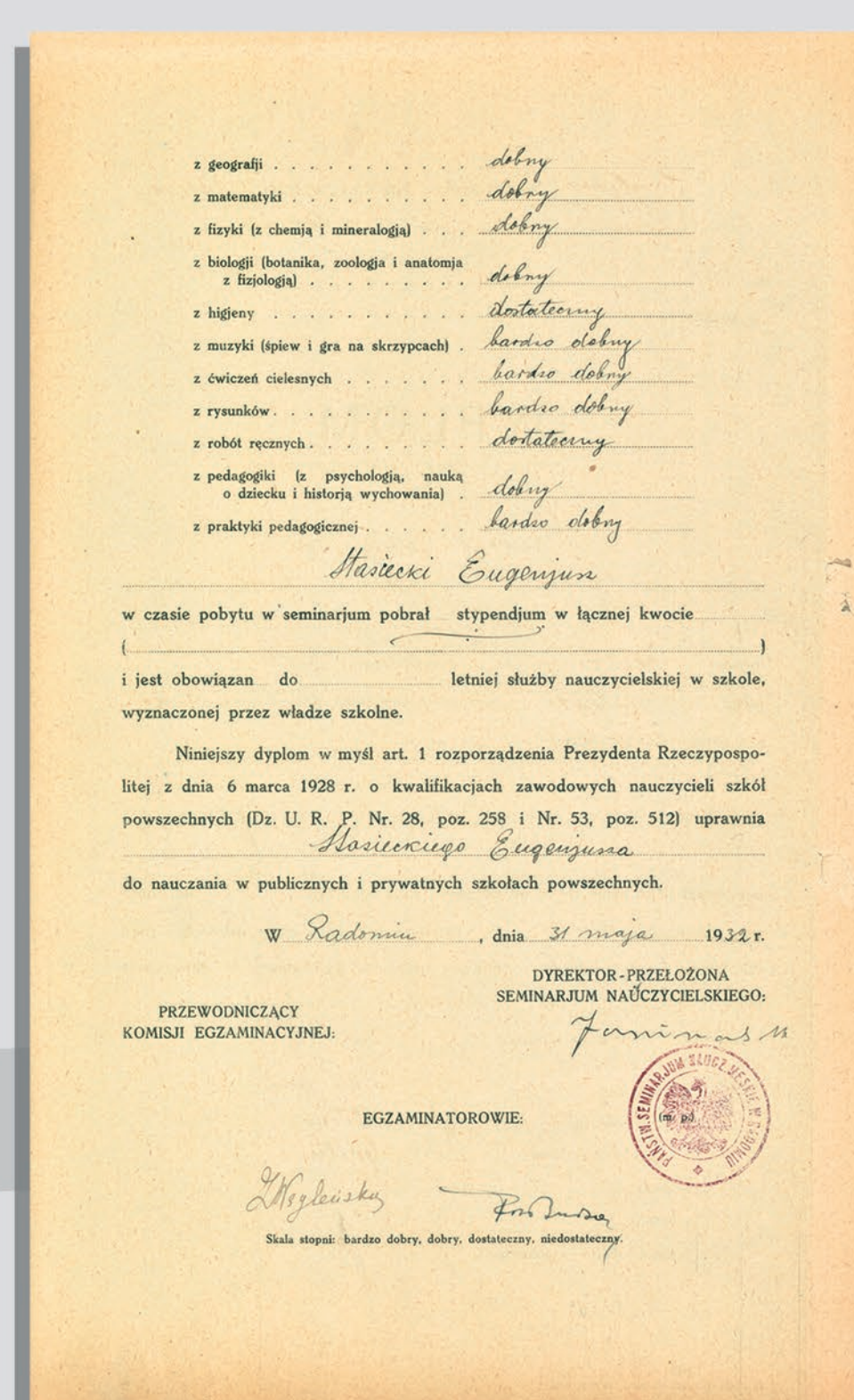
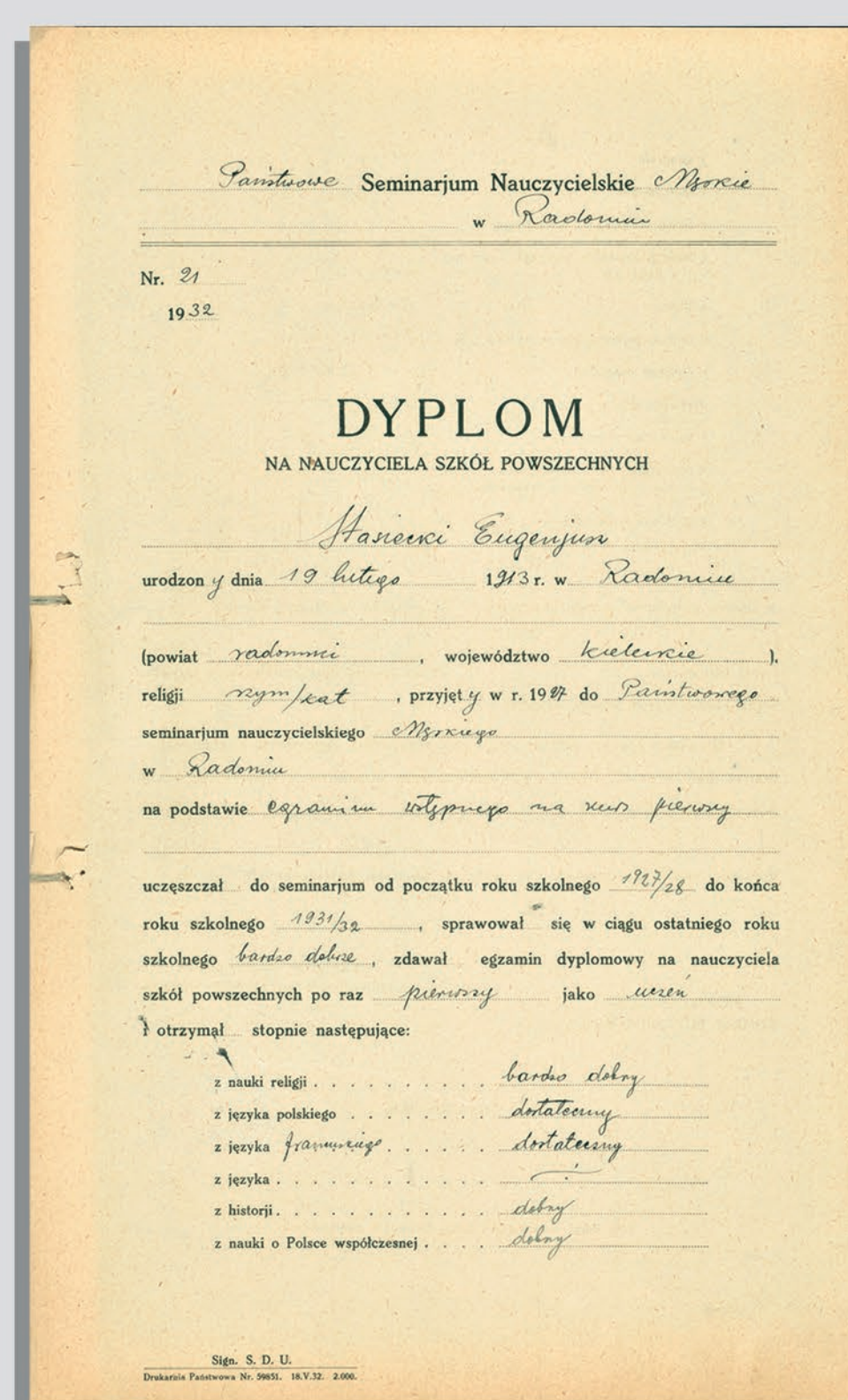
↓ Organizacja prac w ogródku szkolnym wiosną 1934 r. Prace prowadzone były przez uczniów pod nadzorem Kierownika Szkoły Stanisława Bednarkiewicza i Eugeniusza Stasieckiego w ramach przedmiotu przyroda.

📍 Archiwum Szkoły Podstawowej im. Marcina Kacprzaka w Starym Cykarzewie

→ Dyplom na nauczyciela szkół powszechnych.

📍 Archiwum Państwowe w Radomiu

Po ukończeniu seminarium nauczycielskiego Stasiecki został zatrudniony warunkowo na rok szkolny 1932/1933 w szkole wyznaniowej dla dzieci żydowskich „Twuna” w Radomiu, gdzie uczył przedmiotów ogólnokształcących. We wrześniu 1933 r. skierowany został do pracy w Szkole Powszechnej w Starym Cykarzewie niedaleko Częstochowy. Do jego obowiązków należało nauczanie i wychowawstwo klasy II, a także lekcje z przyrody, śpiewu, gimnastyki i zajęć praktycznych na innych poziomach klasowych. Prowadził również drużynę harcerską oraz chór szkolny. Stasiecki szybko zaaklimatyzował się w nowym środowisku, a swoim zaangażowaniem w pracę zyskał sympatię i uznanie lokalnej społeczności. Po przerwie związanej ze służbą wojskową, we wrześniu 1935 r. przeniesiony został do Szkoły Podstawowej Nr 21 w Częstochowie, gdzie pracował jako nauczyciel do wybuchu II wojny światowej, a w latach 1939–1941 był jej kierownikiem.

↓ Zdjęcie pamiątkowe uczestników akcji sadzenia drzewek przez uczniów szkoły w Starym Cykarzewie.

📍 Archiwum Szkoły Podstawowej im. Marcina Kacprzaka w Starym Cykarzewie

↑ Odznaka honorowa „Za ofiarną pracę” wręczana komisarzom spisowym, biorącym udział w II Powszechnym Spisie Ludności Rzeczypospolitej Polskiej.

📍 Zbiory Marka Pietruszki

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

1932

Pasja — harcerstwo

Jako dziesięcioletni chłopiec złożył przyrzeczenie harcerskie i pozostał wierny zasadom, w nim zawartym, do końca życia. We wrześniu 1932 r. podjął trud reaktywowania drużyny harcerskiej przy Państwowej Średniej Szkole Technicznej Kolejowej w Radomiu, która w krótkim czasie została przyjęta do ZHP jako VII Radomska Drużyna Harcerska im. płk. Leopolda Lisa-Kuli. Po przyjeździe do Częstochowy pełnił m.in. funkcję drużynowego szkolnej drużyny harcerskiej, referenta drużyn w Komendzie Hufca, a od września 1938 r. Komendanta I Hufca Męskiego. Ukoronowaniem jego harcerskiej służby było uzyskanie najwyższego stopnia instruktorskiego – harcmistrza. Dzięki służbie zyskał, oprócz wielkiego uznania, grono wypróbowanych przyjaciół, a także miłość.

↑ Strona tytułowa dzienniczka uczestnika wyprawy na Zlot Skautów Słowiańskich w Pradze.
POLONA

↑ Ślubowanie młodzieży z I Hufca Harcerzy w Częstochowie.

Archiwum Szkoły Podstawowej nr 21 im. Ks. Stanisława Konarskiego w Częstochowie

↑ Grupa radomskich harcerzy na Zlocie Skautów Słowiańskich w Pradze w 1931 r. Eugeniusz Stasiecki stoi pierwszy z lewej, siedzi drugi od lewej Czesław Gołaszewski, późniejszy zastępca komendanta Chorągwi Radomskiej o kryptonimie Ul „Rady”.

Archiwum Akt Nowych w Warszawie

→ Alfred Tadeusz Stasiecki, brat Eugeniusza, po jego wyjeździe z Radomia przez krótki okres czasu prowadził VII Drużynę Harcerską im. płk. Leopolda Lisa-Kuli.

Archiwum Państwowe w Radomiu

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

1934

W mundurze

Eugeniusz Stasiński we wrześniu 1934 r. został powołany do odbycia zasadniczej służby wojskowej w 24. Pułku Piechoty. Jako strzelec z cenzusem skierowany został na Dywizyjny Kurs Podchorążych rezerwy przy 27. Dywizji Piechoty w Sarnach na Wołyniu, który ukończył na siódmym miejscu spośród stu jeden uczestników. Praktykę odbył w 50. Pułku Piechoty Strzelców Kresowych. Wysoko oceniany przez przełożonych, w dowód wyróżnienia wszedł w skład delegacji biorącej udział w pogrzebie Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego. W październiku 1935 r. został zwolniony do cywila. Po kolejnych ćwiczeniach rezerwy, które miały miejsce w 1936 r. został mianowany podporucznikiem rezerwy ze starszeństwem od 1 stycznia 1937 r. z przydziałem macierzystym do 74. Górnśląskiego Pułku Piechoty.

↑ Eugeniusz Stasiński w koszarach.
 📷 Archiwum Akt Nowych w Warszawie

← Eugeniusz Stasiński na przepustce w Radomiu.
 📷 Muzeum Harcerstwa w Warszawie

LECZKA	
STANU SŁUŻBY OFICERSKIEJ	
<i>Por. rez. Stasiński</i> (stopień rez. lub posp. rusz.) (nazwisko) <i>Eugeniusz</i> (imię)	
Przynależność do P. K. U.	
W chwili wydania książeczki	Nazwa P. K. U. <i>Częstochowa</i> L. p. rejestru kart. ewid. P. K. U. <i>142</i>
Późniejsze zmiany wskutek przesiedlenia	
I. Rysopis: Wzrost <i>170 cm.</i> Nos <i>średni</i> Włosy <i>e. blond</i> Usta <i>średnie</i> Brwi <i>e. blond</i> Broda <i>wyst. wyp.</i> Oczy <i>j. nieb.</i> Twarz <i>niez. cz. or.</i> Specjalne znaki <i>Eng. Stasiński</i> (podpis własny, kaligraficzny) (podpis kmdr. P. K. U. 1. g. 1934)	

↑ Fotokopia książeczki stanu służby oficerskiej Eugeniusza Stasińskiego, wydana w Częstochowie w 1938 r.
 📷 Archiwum Akt Nowych w Warszawie

↑ Odznaka Dywizyjnego Kursu Podchorążych Rezerwy.
 📷 Domena publiczna

↑ Odznaka oficerska 74. Górnśląskiego Pułku Piechoty.
 📷 Zbiory Adama Kurusa

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

1938

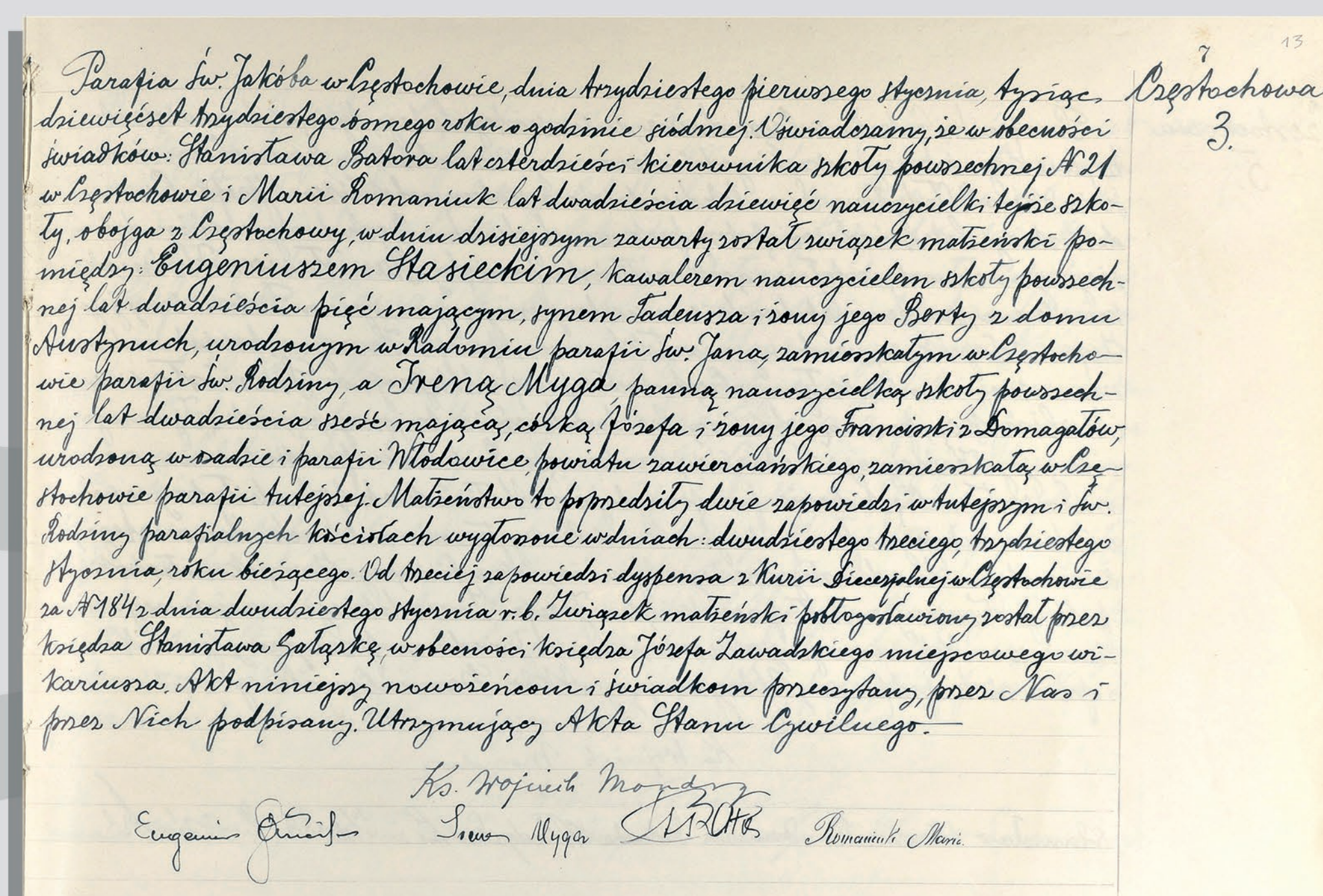
Miłość zrodzona z pasji

Eugeniusz Stasiński odnalazł w Częstochowie miłość swojego życia. Podczas prowadzonego przez siebie kursu wódzów zuchowych w Górkach Wielkich, jego uwagę zwróciła Irena Myga, nauczycielka jednej z częstochowskich szkół powszechnych. Po ukończeniu kursu Irena prowadziła referat zuchowy w II Hufcu Męskim w Częstochowie. Wspólne pasje, wynikające z pracy społecznej i zawodowej zbliżyły młodych ludzi. Sakramentalne „tak” powiedzieli sobie 31 stycznia 1938 r. w kościele pw. św. Jakuba w Częstochowie, a związek pobłogosławił ks. Stanisław Gałązka, ówczesny redaktor naczelny Tygodnika Katolickiego „Niedziela”.

→ Irena Stasińska
z domu Myga,
ur. 10 maja 1911 r.
we Włodowicach
c. Józefa i Franciszki
z domu Domagała.
📷 zbiory rodzinne
Krzysztofa
Stasińskiego,
bratanka
Eugeniusza

↑ Grób Ireny Stasińskiej na cmentarzu parafialnym we Włodowicach.
📷 Marek Pietruszka, 2024

← Akt ślubu Eugeniusza i Ireny, sporządzony w kościele pw. św. Jakuba w Częstochowie. Jednym ze świadków był Stanisław Bator, kierownik Szkoły Podstawowej nr 21, w której pracował Stasiński.

📷 Archiwum Państwowe w Częstochowie

↗ Ogłoszenie prasowe zamieszczone w „Gońcu Częstochowskim” o naborze na nowy rok szkolny do szkoły, w której nauczycielką była Irena.

📷 Biblioteka Publiczna w Częstochowie

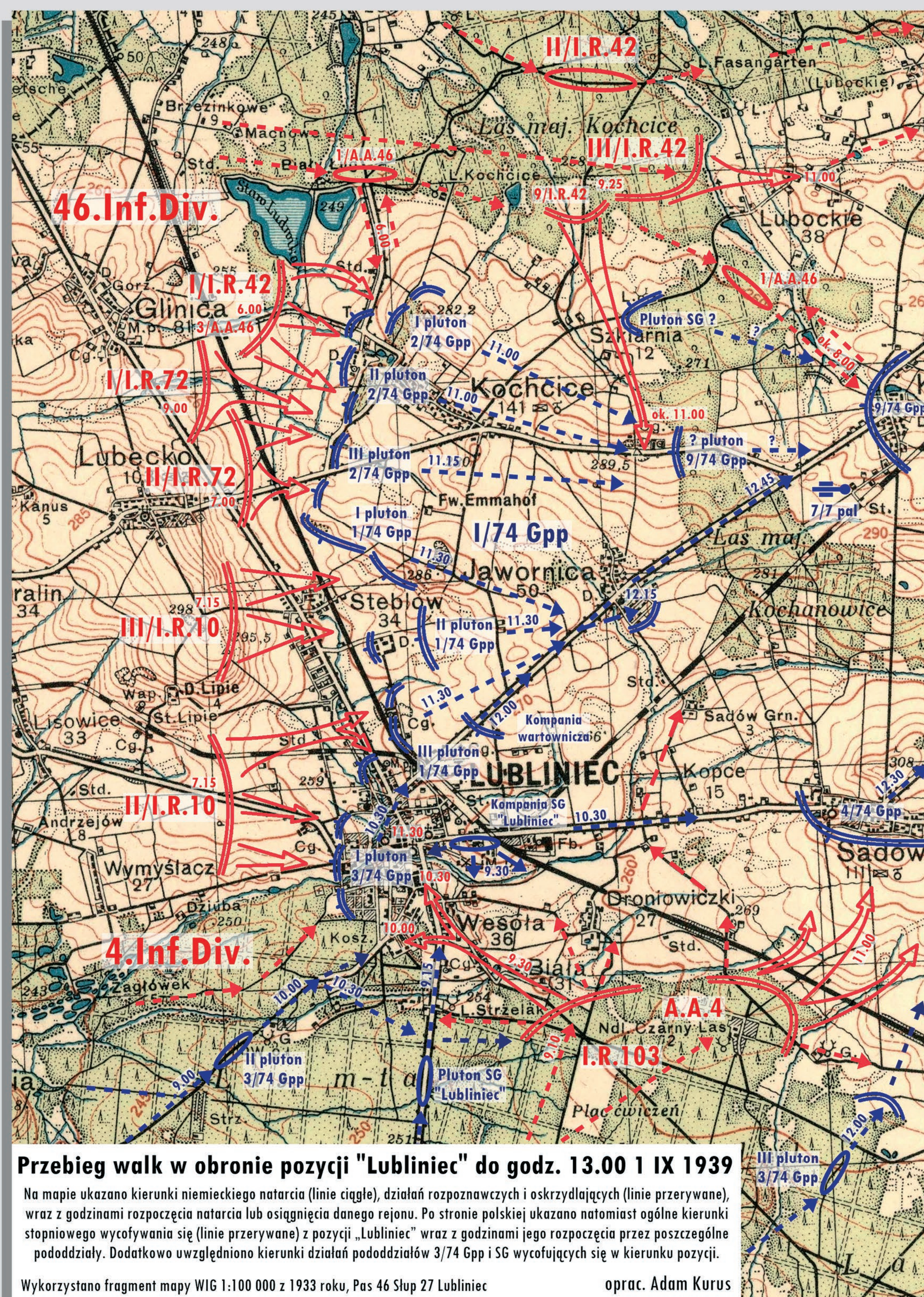
INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

6-klasowa Koedukacyjna Szkoła Powszechna Zofii Wigurskiej-Folfańskiej

Z pełnymi prawami publiczności. ul. Staszica 10, telefon 16-12.
Przyjmuje zapisy nowowstępow. dzieci na przyszły rok szkolny do wszystkich klas oraz Przedszkola
Kancelaria szkolna czynna codziennie od g. 10 — 13 i od 16 — 18 z wyjątkiem niedziel i świąt.
UWAGA: Z początkiem roku szkolnego lokal szkolny będzie znacznie powiększony.

1939

A więc wojna

→ Mapa obrazująca przebieg walk w obronie pozycji „Lubliniec” w dniu 1 września 1939.
📷 zbiory Adama Kurusa

Ppor. Eugeniusz Stasiecki wziął udział w kampanii polskiej 1939 r. jako dowódca plutonu w I batalionie swego macierzystego 74. Górnoląskiego Pułku Piechoty. 1 września 1939 r. batalion dowodzony przez mjr Józefa Pelca stoczył kilkugodziną bitwę z Niemcami w obronie pozycji „Lubliniec”, za co zarówno dowódca jak i cała jednostka przedstawieni zostali do odznaczenia Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari. Stasiecki w kolejnych dniach brał udział w walkach m.in. pod Potokiem Żółtym i Ciepeliowem, gdzie batalion został rozbity. Wiele jego żołnierzy poległo w boju, a część została rozstrzelana przez Niemców po dostaniu się do niewoli. Stasieckiemu udało się przedostać na drugi brzeg Wisły, unikając w ten sposób śmierci.

↑ Mjr Józef Pelc, dowódca I batalionu 74. Górnoląskiego Pułku Piechoty.
📷 zbiory Adama Kurusa

← Polski schron bojowy do ognia czołowego na wzgórzu 286 na odcinku bronionym przez 1 kompanię 74. Górnoląskiego Pułku Piechoty por. Józefa Kępy.
📷 zbiory Adama Kurusa

← Żołnierze z 74. Górnoląskiego Pułku Piechoty, wzięty do niewoli po boju pod Ciepeliowem.
📷 Archiwum Instytutu Pamięci Narodowej

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

Rój „Obraz”

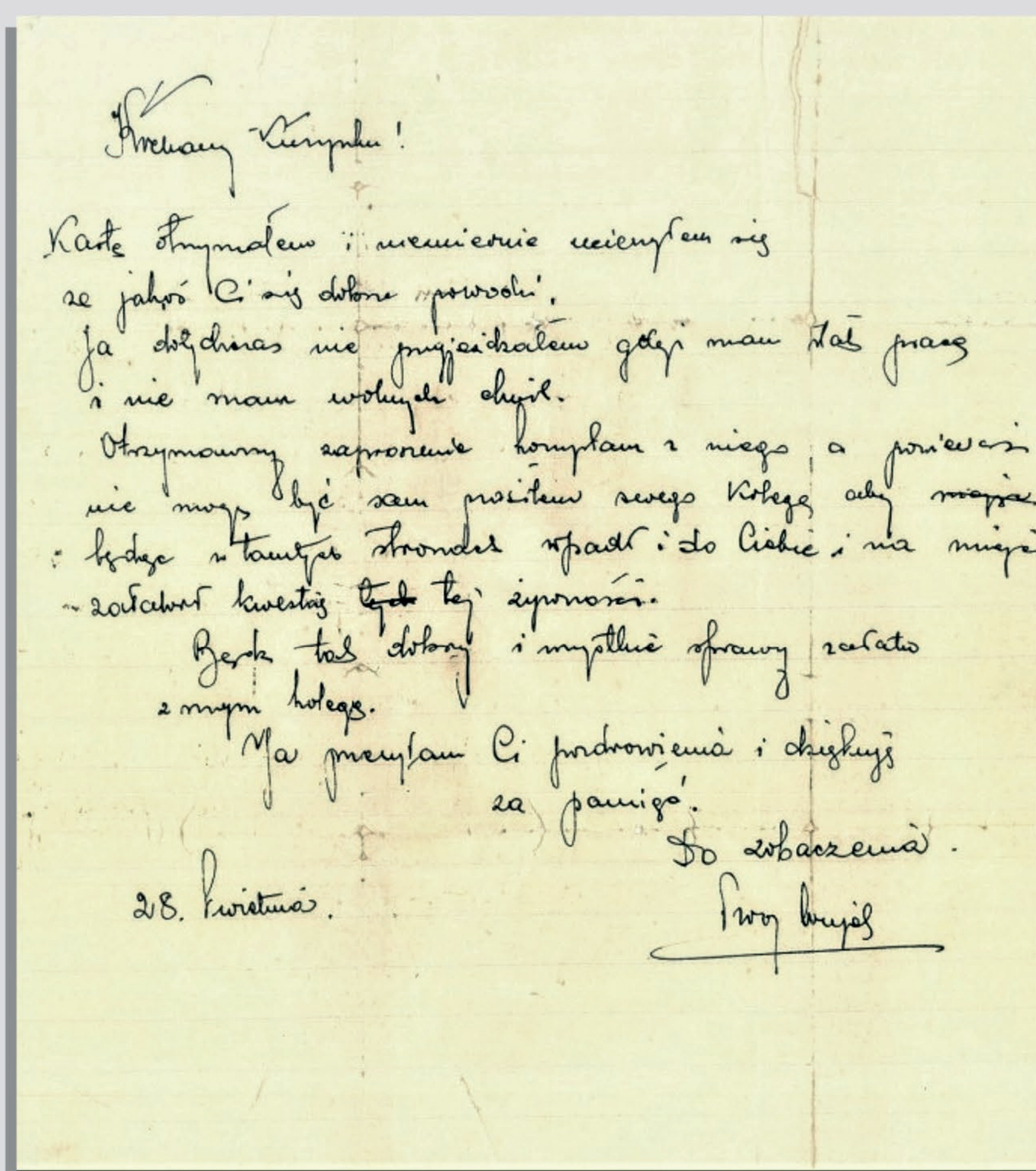
1939-
-1941

W październiku 1939 r. Stasiecki wrócił do Częstochowy z jasnym planem kontynuowania walki z okupantem. Z jego inicjatywy zawiązała się grupa konspiracyjna, oparta na przedwojennych instruktorach harcerskich, która dała podwaliny pod przyszły częstochowski hufiec harcerski o kryptonimie „Obraz”. Szybko rozwijająca się organizacja, na czele której stanął Stasiecki, prowadziła zakrojone na szeroką skalę akcje: zdobywania broni, redagowania i kolportażu prasy podziemnej, wywiadu, pomocy w organizacji tajnego nauczania, a we współpracy ze Związkiem Walki Zbrojnej szkolenia wojskowe. Wizytujący ten teren w 1940 r. Florian Marcinia, ówczesny Komendant Szarych Szeregów wysoko ocenił poziom przygotowania organizacyjnego częstochowskich struktur.

↑ Zygmunt Łęski ps. „Młody”, harcmistrz, członek Szarych Szeregów w Częstochowie, ppor. Armii Krajowej, podkomendny Eugeniusza Stasieckiego z Roju „Obraz”.

📍 Oddziałowe Archiwum IPN w Katowicach

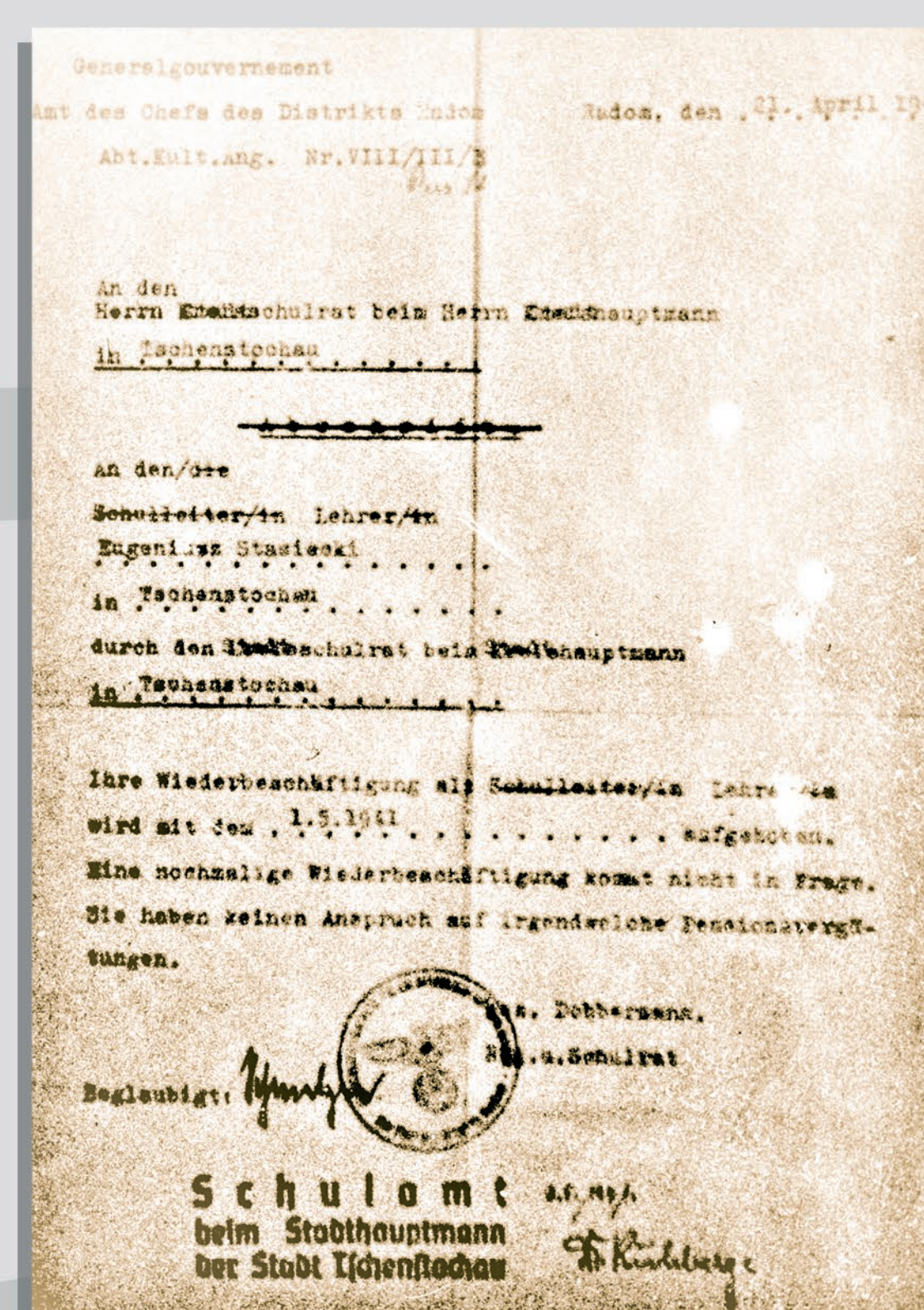
← List Eugeniusza Stasieckiego skierowany w 1940 r. do Tadeusza Klucznego z zaszyfrowaną informacją o gromadzeniu broni.

📍 Zbiory rodzinne Krzysztofa Stasieckiego, bratanka Eugeniusza

↑ Wykonany przez Eugeniusza Stasieckiego rysunek kościoła pw. św. Rocha i Sebastiana w Częstochowie.

📍 Archiwum Akt Nowych w Warszawie

↑ Fotokopia pisma władz okupacyjnych niemieckich odwołującego Eugeniusza Stasieckiego z funkcji kierownika szkoły podstawowej nr 21 w Częstochowie.

📍 Archiwum Akt Nowych w Warszawie

← Pomnik poświęcony komendantom i harcerzom Szarych Szeregów Samodzielnego Hufca ZHP Rój „Obraz”.

📍 Marek Pietruszka, 2024

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

1941

Wizytator „Pasieki”

↑ Naszywka radomskich Grup Szturmowych Szarych Szeregów.

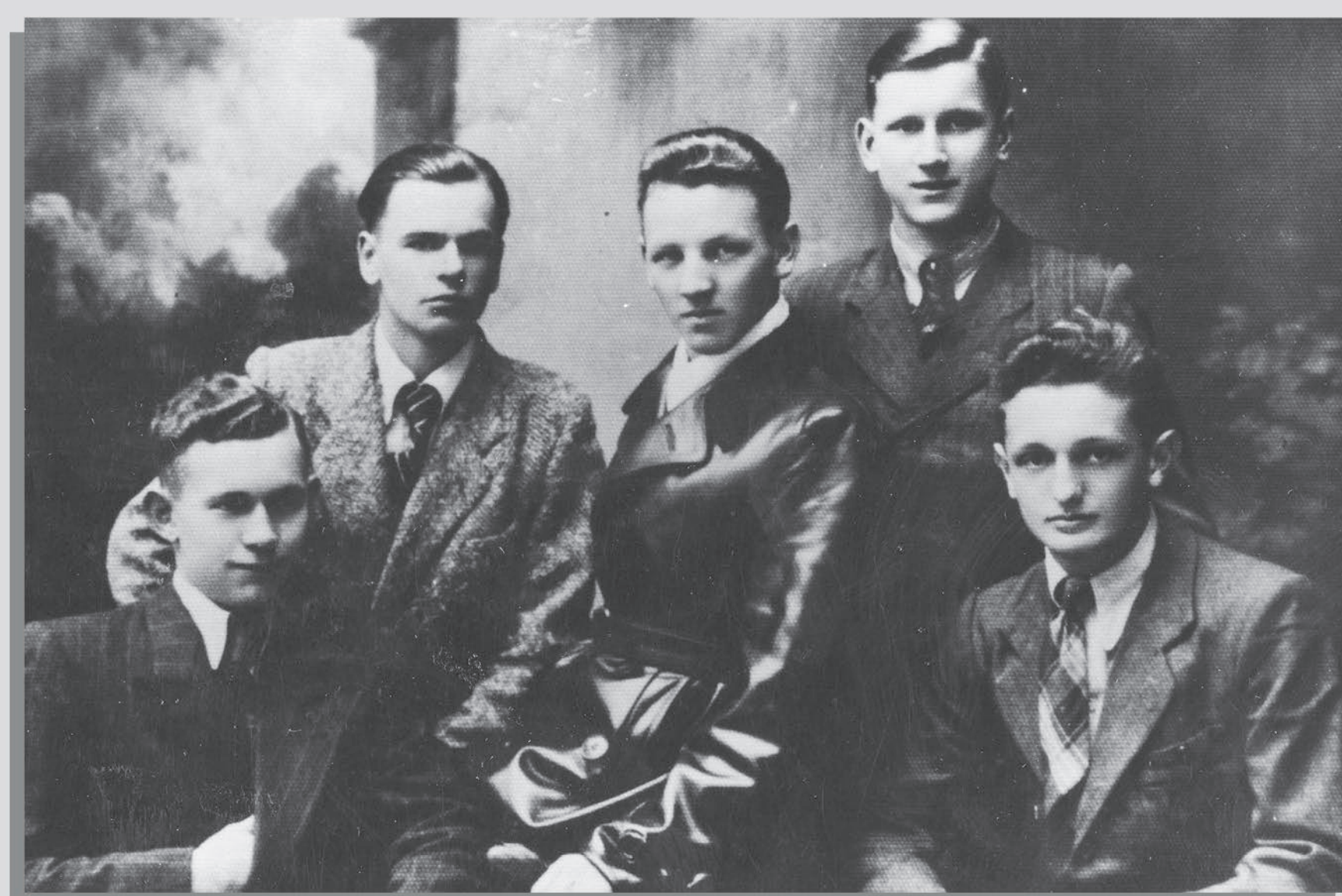
📍 Izba Tradycji Hufca ZHP Radom-Miasto

Zagrożony aresztowaniem, w lipcu 1941 r. opuścił Częstochowę. Wezwany przez Komendanta Szarych Szeregów do Warszawy pełnił początkowo funkcję wizytatora „Pasieki” – konspiracyjnego kryptonimu Głównej Kwatery Szarych Szeregów. Utrzymywał łączność i nadzór nad prawidłowym funkcjonowaniem Ula „Rady” (chorągwi radomskiej), a w późniejszym okresie również kieleckiego Ula „Skała”. W październiku 1942 r. Stasiński objął wydział organizacyjny „Pasieki”, odpowiedzialny m.in. za całokształt prac wizytatorów i kolportaż wydawnictw konspiracyjnych. W tym samym roku podjął również studia pedagogiczne w tajnej Wolnej Wszechnicy Polskiej.

↑ Hm. Janusz Milewski „Niuś” Komendant Radomskiej Chorągwi Szarych Szeregów.

📍 Izba Tradycji Hufca ZHP Radom-Miasto

↑ Harcerze radomskich Szarych Szeregów z dzielnicy Kaptur.

📍 Izba Tradycji Hufca ZHP Radom-Miasto

→ Pracownicy radiostacji wojskowej na Wacynie: od lewej dh Jerzy Minajew „Hardy” i kierowca Bolesław Sadkowski, Radom 1941 r.

📍 Izba Tradycji Hufca ZHP Radom-Miasto

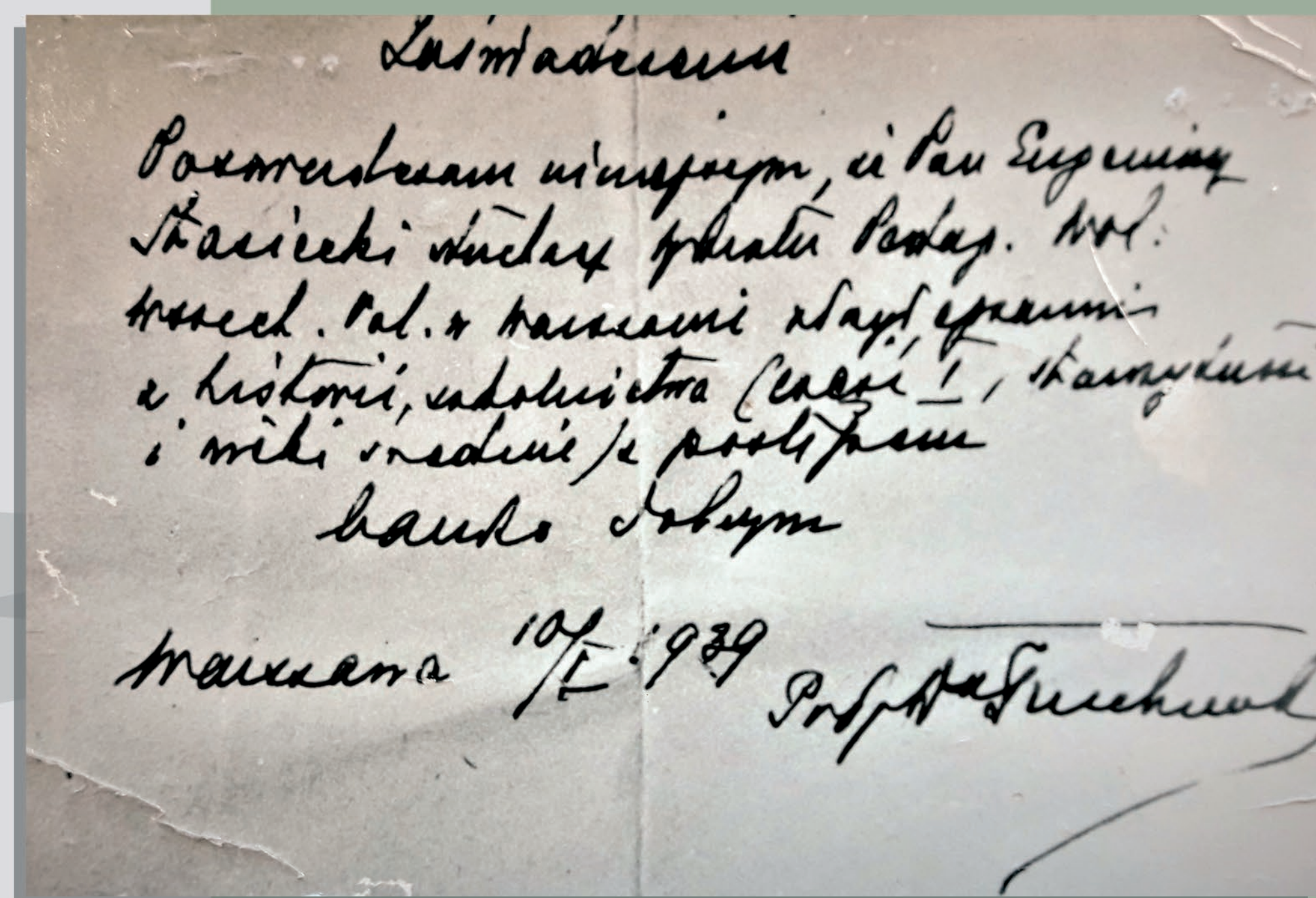
↓ Narada na radomskim cmentarzu żydowskim. Od lewej: dh Michał Wietrzyński „Mikry” i dh Ryszard Zawadzki „Wilk”. Radom 1943 r.

📍 Izba Tradycji Hufca ZHP Radom-Miasto

→ Jedno z zaświadczeń Eugeniusza Stadsieckiego, studenta Wolnej Wszechnicy Polskiej o odbytym egzaminie. Widniejąca na zaświadczeniu data jest fikcyjna.

📍 Archiwum Akt Nowych w Warszawie

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

1943

Człowiek do zadań specjalnych

Stasiecki w krótkim czasie stał się autorytetem nurtu szaroszeregowego. 17 stycznia 1943 r. objął funkcję Szefa Głównej Kwatery Szarych Szeregów. Był kierowany na najtrudniejsze odcinki pracy, szczególnie tam, gdzie pojawiało się ryzyko utraty tożsamości organizacyjnej. Szczególny nacisk kładł na dobór i kształcenie kadr instruktorskich m.in. włączając do prac wizytatorów, ujednolicony dla całego kraju, program kształcenia podharcmistrzów „Szkoła za lasem” autorstwa Jana Rossmana. Pełnił również funkcję komendanta i jednego z instruktorów Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty o kryptonimie „Agricola”. W styczniu 1944 r. Eugeniusz Stasiecki został przydzielony do Harcerskiego Batalionu AK „Zośka” jako oficer wychowawczy.

↑ Odznaka kombatancka żołnierza Harcerskiego Batalionu AK „Zośka”.
📍 Piotr Florkowski

AGRICOLA SS
15 września 43 r.

Dyrekcja Kedywu K.G.

Niżej wymienieni elevi po złożeniu końcowego egzaminu praktycznego /w polu/ oraz teoretycznego /3-ci okres/ uzyskali wyniki pozytywne:

1. Gandhi	- st. szereg.	lok. 1/43	21. Jurek	- st. szereg.	lok. 21/43
2. Walek	- " "	2/43	22. Zawyr	- " "	22/43
3. Dziuk	- " "	3/43	23. Zeran	- " "	23/43
4. Złutek	- " "	4/43	24. Mietek	- " "	24/43
5. Sam	- " "	5/43	25. Jan	- " "	25/43
6. Czarny	- " "	6/43	26. Pekar	- " "	26/43
7. Wojtek	- " "	7/43	27. Skalski	- " "	27/43
8. Wasek	- " "	8/43	28. Andrzej	- " "	28/43
9. Kelozan	- " "	9/43	29. Olgiera	- " "	29/43
10. Krzyżak	- " "	10/43	30. Byskawica	- " "	30/43
11. Goszał	- " "	11/43	31. Dirska	- " "	31/43
12. Raral	- " "	12/43	32. Śmigieński	- " "	32/43
13. Kindzał	- " "	13/43	33. Nianiek	- " "	33/43
14. Michal	- " "	14/43	34. Warski	- " "	34/43
15. Bocian	- " "	15/43	35. Pajak	- " "	35/43
16. Wyżard	- " "	16/43	36. Cere	- " "	36/43
17. Mieliński	- " "	17/43	37. Lawina	- " "	37/43
18. Lwewicz	- " "	18/43	38. Kes	- " "	38/43
19. Marek	- " "	19/43	39. Sławiech	- " "	39/43
20. Bej	- " "	20/43	40. Rybowicz	- " "	40/43

Wymienionych przedstawiam do awansu do stopnia kaprala podchorążego.

Przedstawiam skład Komisji egzaminacyjnej:

1. p. Rudski	- dyrekcja
2. p. Plug	- " "
3. p. Mietek	- " "
4. p. Szyb	- " "
5. p. Pomian	- S. S.

KOM. AGRICOLI
Pomian.

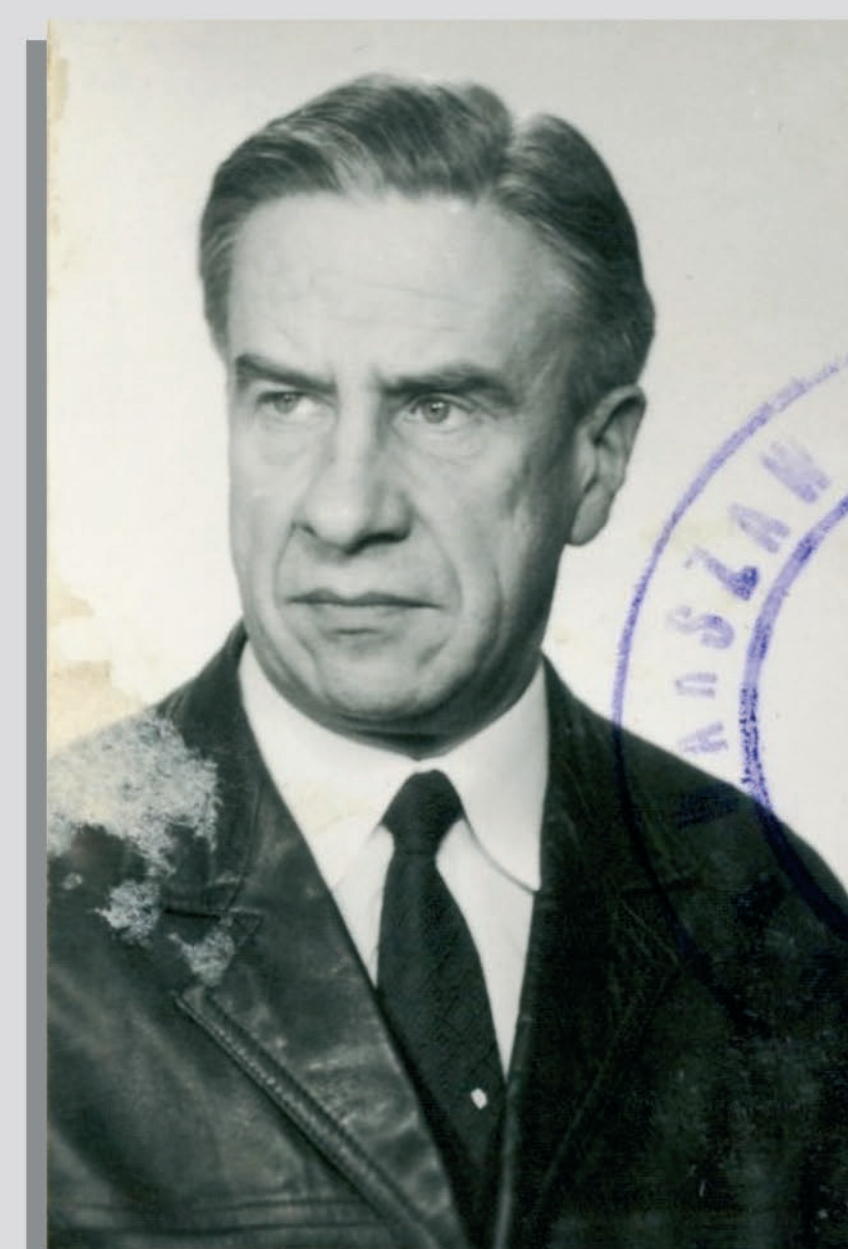
Małysz Kapral podchor.
19.X.43. Go-Me

↑ Raport Komendanta „Agricoli” Eugeniusza Stasieckiego do Dowódcy Kedywu o wyniku końcowym egzaminów uczestników turnusu pierwszego. Na dokumencie odręczna adnotacja gen „Nila” Augusta Emila Fieldorfa o zatwierdzeniu awansów.
📍 Muzeum Harcerstwa w Warszawie

→ Ryngraf Eugeniusza Stasieckiego z wizerunkiem Matki Boskiej Częstochowskiej.
📍 Archiwum Akt Nowych w Warszawie

↑ Dyplom ukończenia konspiracyjnej Szkoły Podchorążych Rezerwy „Agricoli” podpisany przez „Piotra Pomiana” i gen. „Nila”.
📍 Archiwum Akt Nowych w Warszawie

↑ Naczelnik Szarych Szeregów w latach 1943-1944 Stanisław Broniewski „Orsza”.
📍 Archiwum Instytutu Pamięci Narodowej

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

1944

W godzinie „W”

↑ Ryszard Mieczysław Białous „Jerzy” dowódca Harcerskiego Batalionu AK „Zośka”.
📄 Archiwum Akt Nowych w Warszawie

↑ Rozkaz Dowódcy Armii Krajowej gen Tadeusza Bora-Komorowskiego o rozpoczęciu walk w Stolicy.
📄 Mazowiecka Biblioteka Cyfrowa

↑ Odprawa na Woli. Od lewej: Szef sztabu Zgrupowania „Radosław” mjr Wacław Janaszek „Bolek”, dowódca Armii Krajowej gen. Tadeusz Komorowski „Bór”, dowódca Zgrupowania „Radosław” ppłk Jan Mazurkiewicz „Radosław” i adiutant gen „Bora”, kpt. Ryszard Krzywicki „Szymon”.
📄 domena publiczna

Harcerski Batalion AK „Zośka” był jedną z najlepiej zorganizowanych i wyposażonych jednostek bojowych w Powstaniu Warszawskim. Wchodził w skład Zgrupowania „Radosław”, którego szlak bojowy wiodł przez Wolę, Stare Miasto i Czerniaków. Eugeniusz Stasiecki, już jako zastępca Naczelnika Szarych Sze-regów, został zastępcą dowódcy „Zośki” ds. wychowawczych. Mimo, że nie był liniowym oficerem, zawsze widziany był w pierwszej linii walk, niespokojny o swoich wychowanków. Swoją postawą dodawał ducha wyczerpanym fizycznie i psychicznie żołnierzom. Nie mogąc się pogodzić z ogromnymi stratami, jakie ponosili harcerze, nie wahał się wnosić żądań zluzowania, wykrwawiającego się batalionu m.in. u dowódcy Grupy „Północ” płk Karola Ziemskiego „Wachnowskiego”.

↑ Krzyż harcmistrzowski, który 1 sierpnia 1944 r. Jan Rossman „Wacek” wręczył Eugeniuszowi Stasieckiemu. Posłużył przy identyfikacji zwłok „Piotra Pomiana” w lutym 1945 r.
📄 Archiwum Akt Nowych w Warszawie

← Żołnierze „Zośki” na jednym ze zdobytych 2 sierpnia 1944 r. czołgów, na bazie których utworzono pluton pancerny, którego dowódcą został Wacław Micuta „Wacek”.
📄 Domena publiczna

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

1944

Jeśli Opatrzność pozwoli...

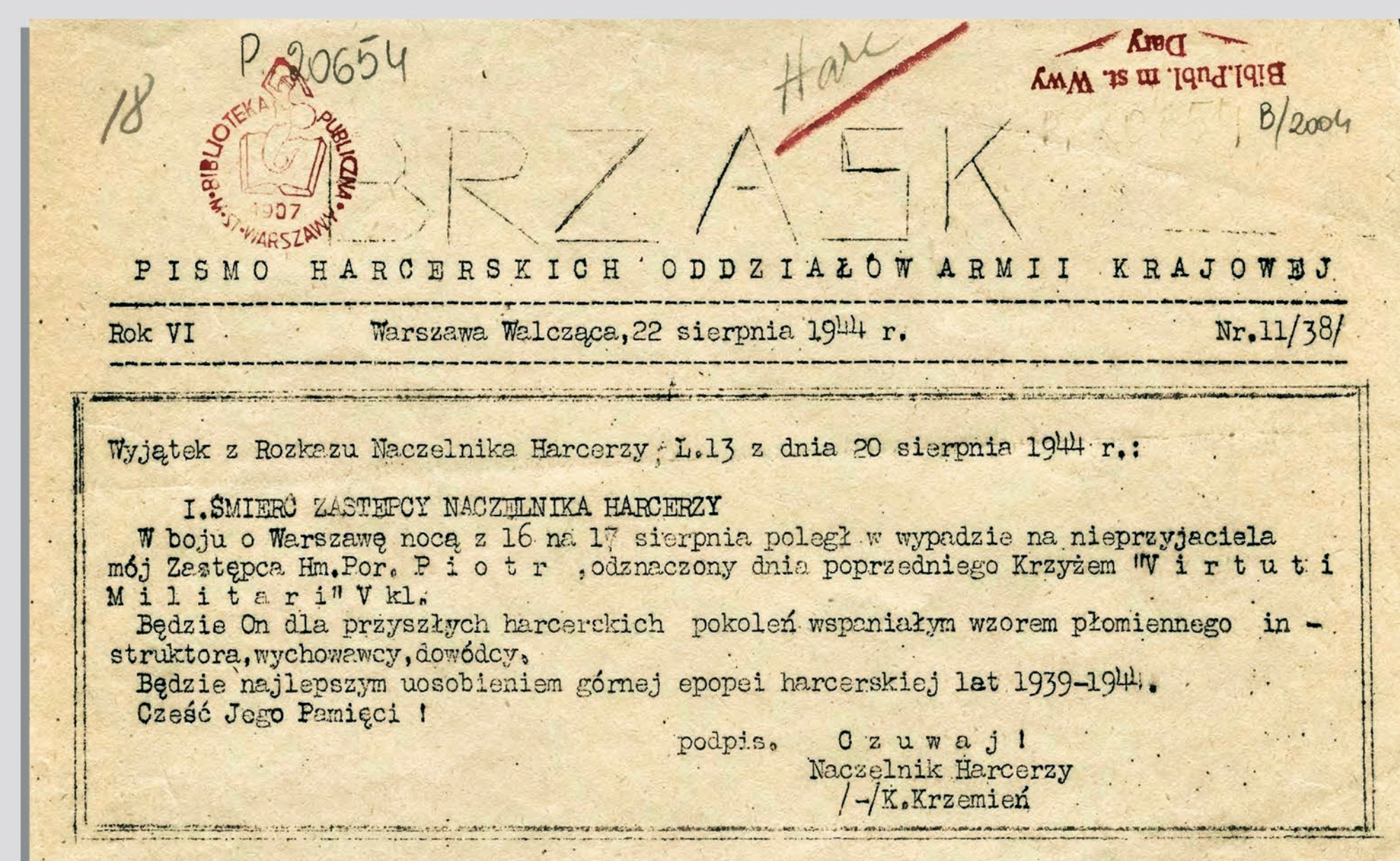
16 sierpnia 1944 r. podczas wieczornego ogniska Eugeniusz Stasiecki wygłosił swoją ostatnią gawędę harcerską. Wiedział już o rozkazie poprowadzenia plutonów „Zośki” do nocnego ataku, mającego połączyć je z oddziałami z Puszczy Kampinoskiej, które poprzedniej nocy dotarły do Cmentarza Powązkowskiego. Słuchający gawędy zwrócili uwagę, że kilkakrotnie powtórzył zwrot: *Jeśli Opatrzność pozwoli przetrwać*. Czyżby już wtedy przeczuwał coś złego? Atak „Zośki” w kierunku Nalewki załamał się pod silnym ostrzałem nieprzyjaciela w ruinach getta. Oddział poniósł ogromne straty. Wśród poległych był Eugeniusz Stasiecki „Piotr Pomian”.

↑ Niektóre przedmioty znalezione przy zwłokach Eugeniusza Stasieckiego.
 📄 Archiwum Akt Nowych w Warszawie
 Muzeum Harcerstwa w Warszawie

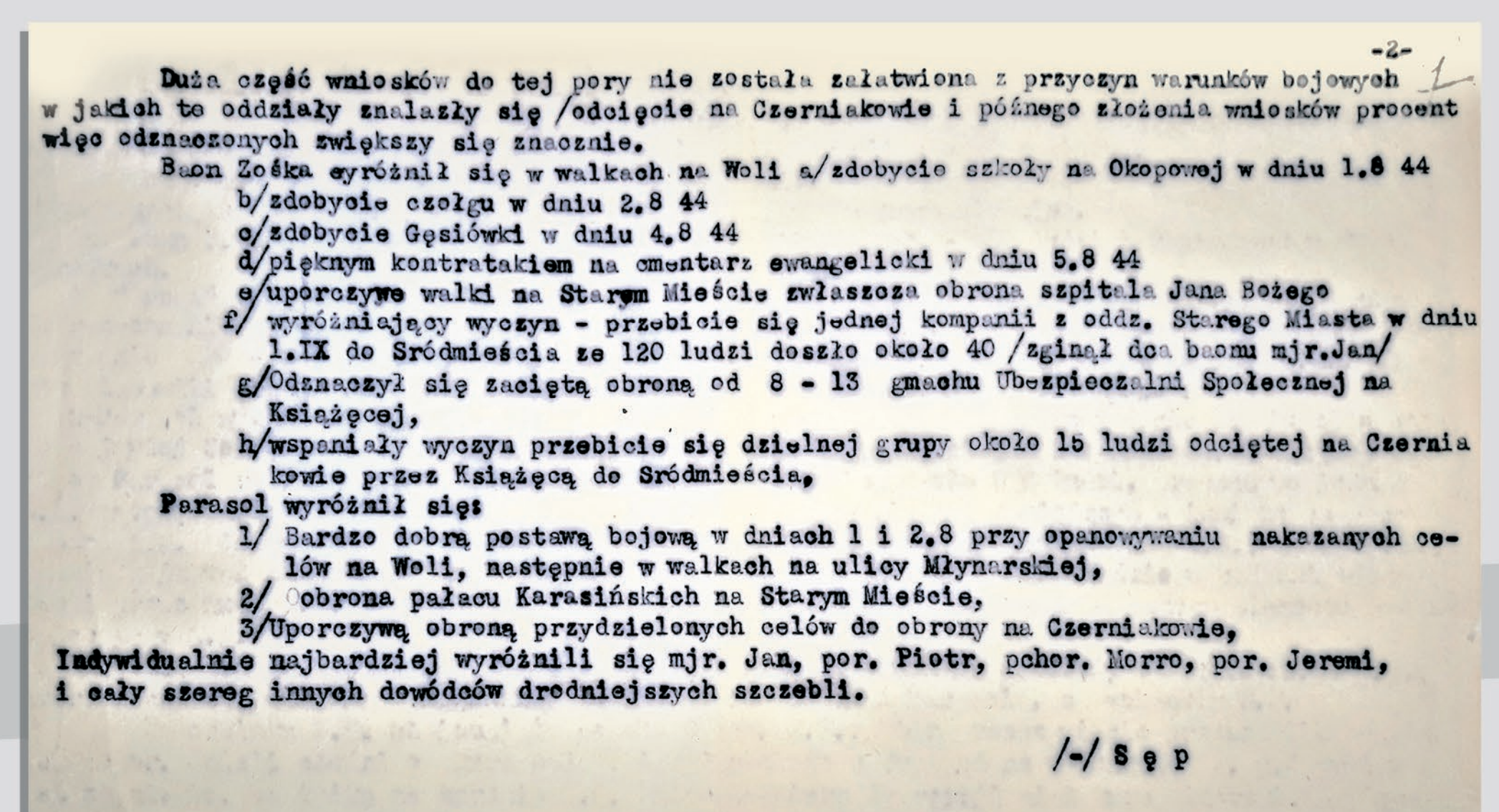

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

← Informacja w prasie konspiracyjnej o śmierci zastępcy Naczelnika Szarych Szeregów.
 📄 Mazowiecka Biblioteka Cyfrowa

→ Fragment raportu Jana Mazurkiewicza „Radosława” o działaniach Harcerskiego Batalionu AK „Zośka” w czasie walk powstańczych.
 📄 Archiwum Akt Nowych w Warszawie

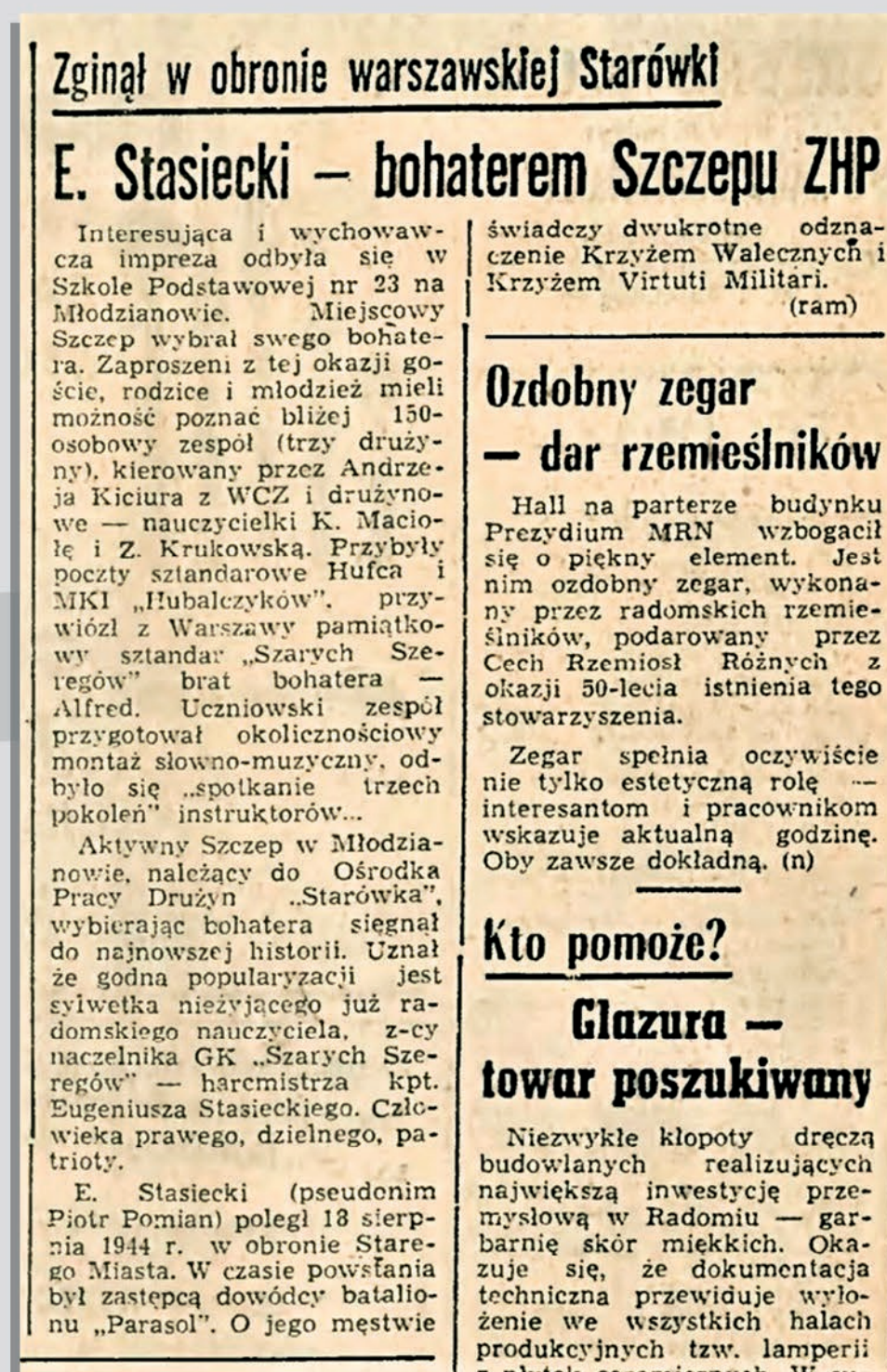
→ Grób Eugeniusza Stasieckiego w kwaterze Harcerskiego Batalionu AK „Zośka” na warszawskich Powązkach.
 📄 Katarzyna Kołodziejczyk-Daniłowicz, 2024

Pamięci „Piotra Pomiana”

↓ Informacja prasowa z 1971 r., zamieszczona w „Życiu Radomskim”, o nadaniu Szczepowi 23. Drużyn Harcerskich w Radomiu imienia Eugeniusz Stasieckiego.
📺 Radomska Biblioteka Cyfrowa

↑ Krzyż Wielki Orderu Odrodzenia Polski nadany Eugeniuszowi Stasieckiemu Postanowieniem Prezydenta RP nr 309/2021 z dnia 21 lipca 2021 r.
📺 Zbiory rodzinne Krzysztofa Stasieckiego, bratanka Eugeniusza

← Okolicznościowe karty pocztowe z grafiką przedstawiającą Eugeniusza Stasieckiego, patrona 10 Warszawskiej Drużyny Harcerskiej.
📺 Zbiory Marka Pietruszki

Śmierć zastępcy Naczelnika Szarych Szeregów odbiła się szerokim echem w całym okupowanym kraju. Pierwsi zareagowali na nią harcerze II Hufca w Krakowie, obierając go w grudniu 1944 r. swoim patronem. W latach późniejszych wielokrotnie jego imię nosiły drużyny harcerskie w kraju i zagranicą. Stał się również patronem ulic w Radomiu i Częstochowie. W 2021 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Andrzej Duda odznaczył pośmiertnie Eugeniusza Stasieckiego Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski. Warto też podkreślić, że awansowany został w maju 1944 r. do stopnia porucznika, a pośmiertnie, ze starszeństwem od 15 sierpnia 1944 r., do stopnia kapitana. Odznaczony był również dwukrotnie Krzyżem Walecznych, a dzień przed swoją śmiercią Orderem Wojennym Virtuti Militari.

ulica hm. kpt. Eugeniusza

Stasieckiego

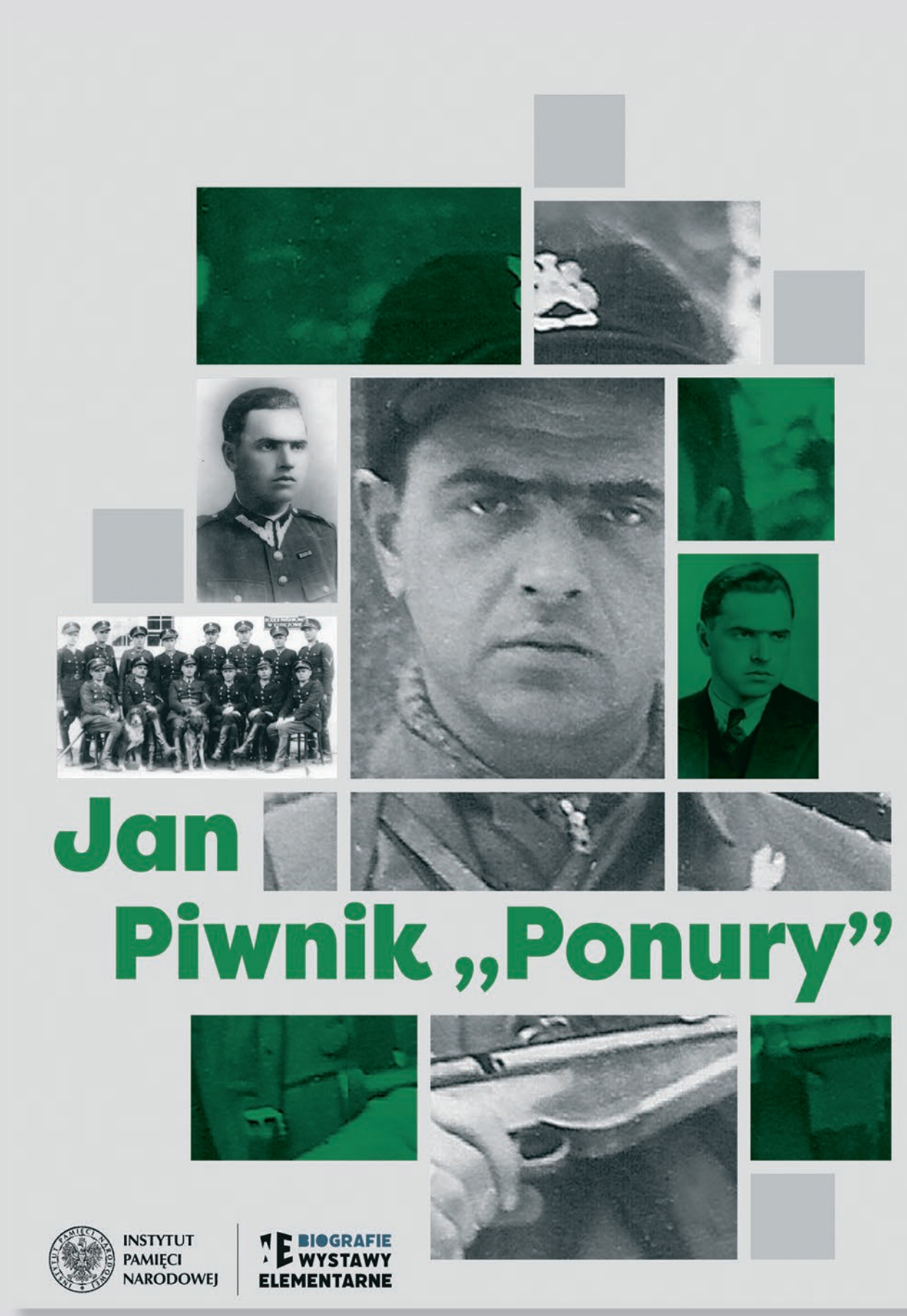
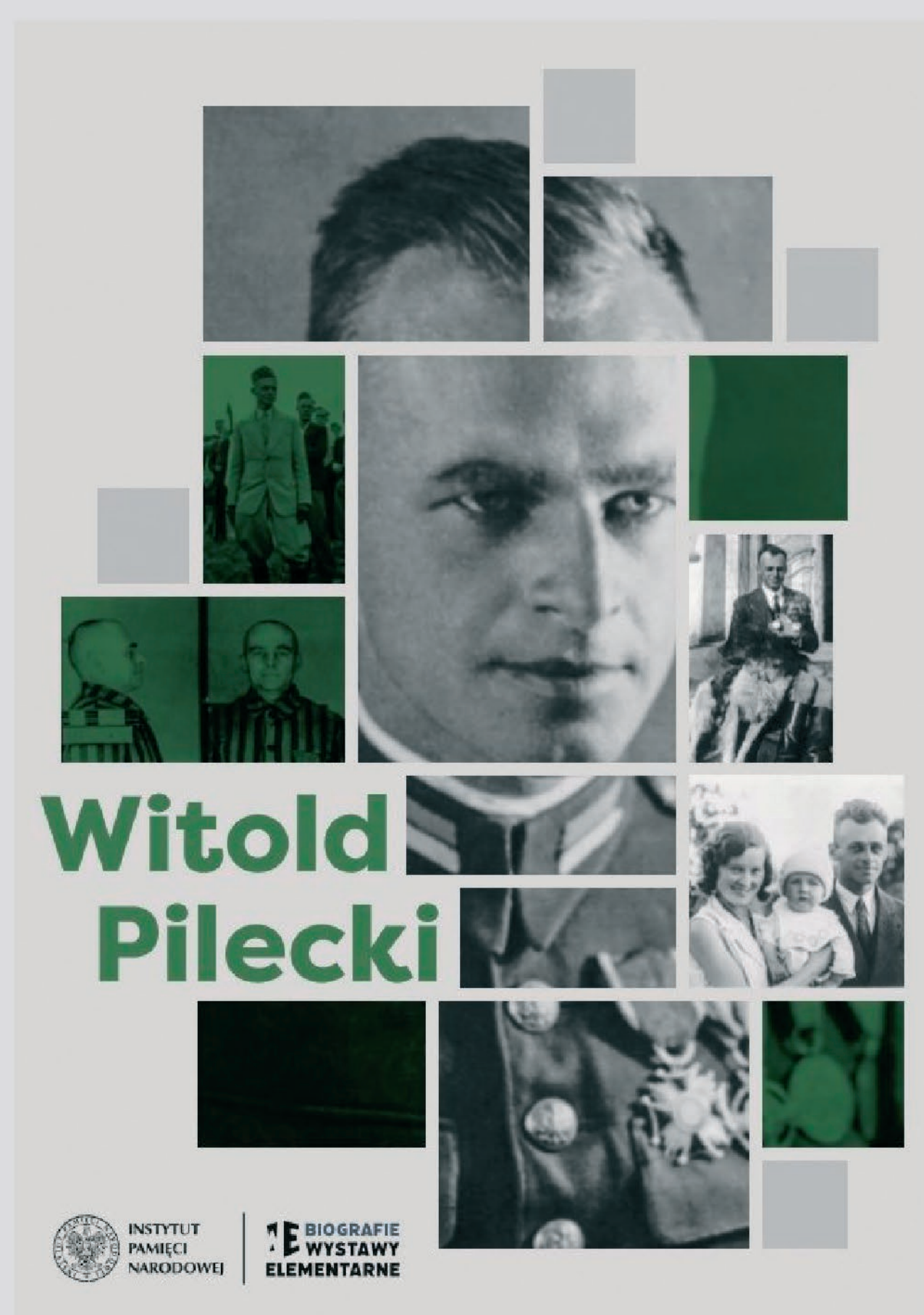
Borki

↑ Od 2017 r. patronem jednej z ulic Radomia jest hm. kpt. Eugeniusz Stasiecki.
📺 Marek Pietruszka, 2024

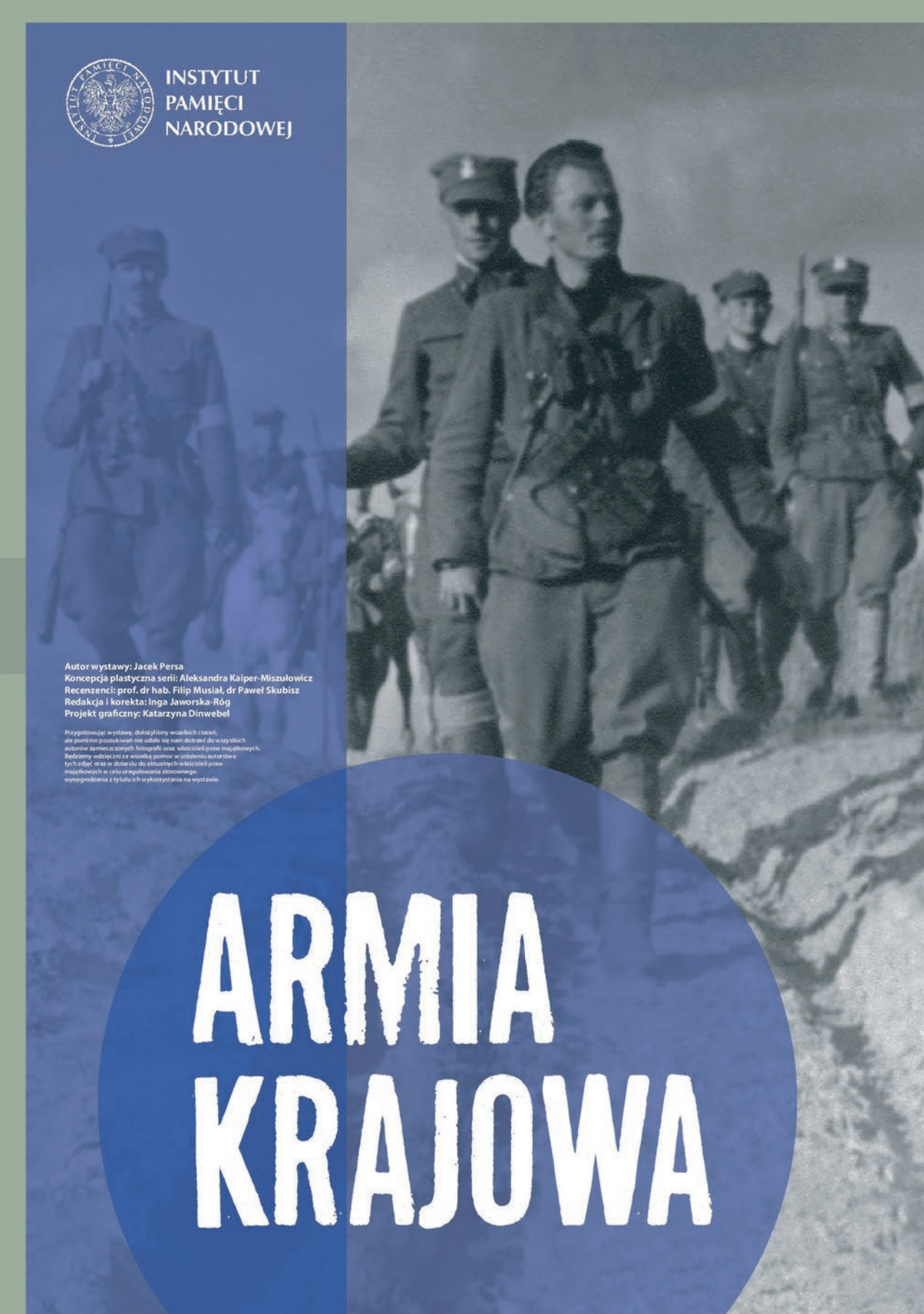
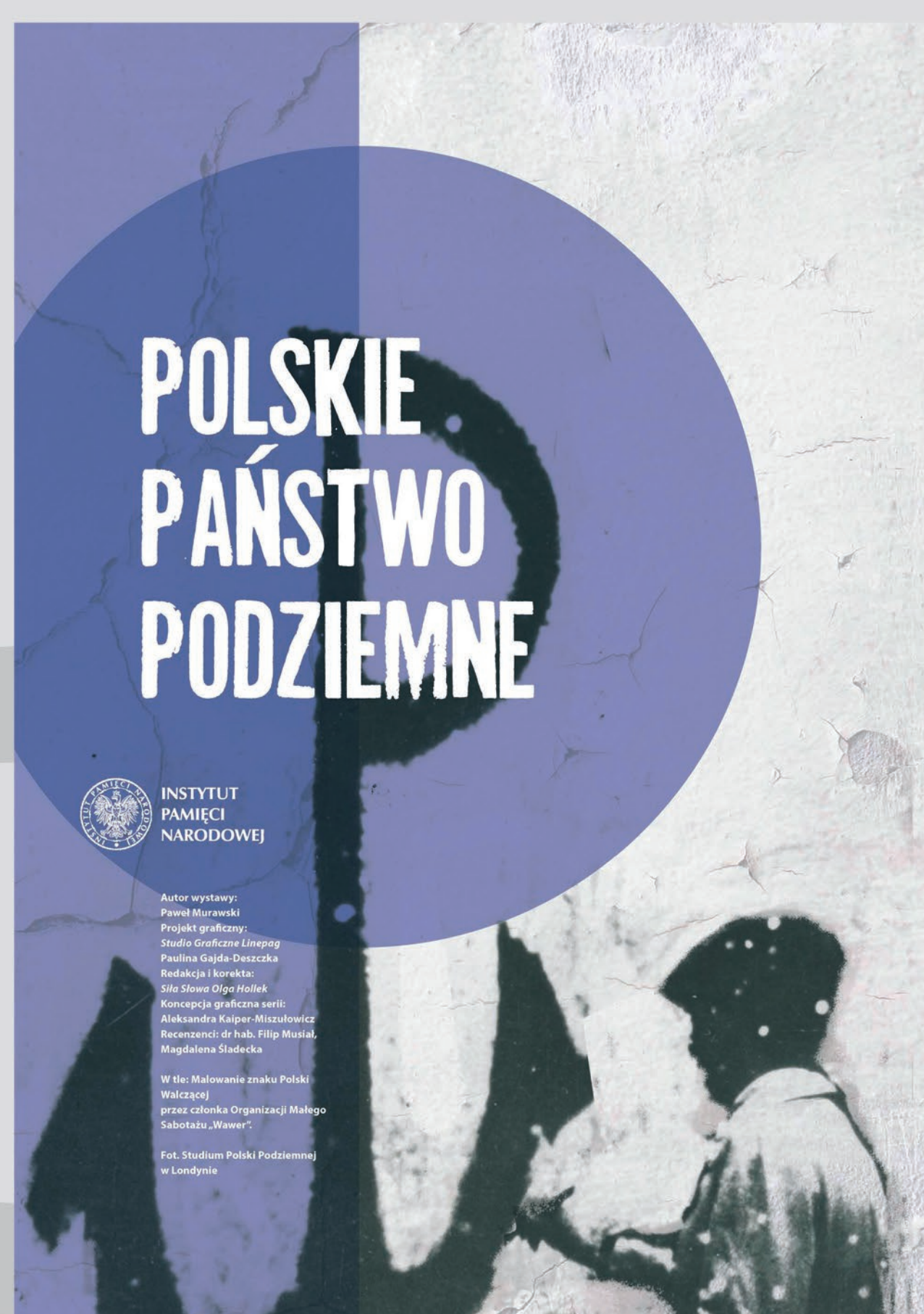

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

Zobacz więcej wystaw z serii na www.edukacja.ipn.gov.pl

Zobacz inne Wystawy elementarne:

Autor wystawy: Marek Pietruszka

Recenzent: dr hab. Sebastian Piątkowski

Koncepcja graficzna serii: Paulina Żak

Konsultacja graficzna: Magdalena Śladecka

Skład: Marcin Kucewicz

Fotografie i dokumenty ze zbiorów: Danuty Lolo, Krzysztofa Stasieckiego, Katarzyny Kołodziejczyk-Daniłowicz, Adama Kurusa, Piotra Florkowskiego, Marka Pietruszki, Archiwum Instytutu Pamięci Narodowej, Archiwum Akt Nowych w Warszawie, Archiwum Państwowego w Radomiu, Archiwum Państwowego w Częstochowie, Muzeum Harcerstwa w Warszawie, Izby Tradycji Hufca ZHP Radom-Miasto, Szkoły Podstawowej im. Marcina Kacprzaka w Starym Cykarzewie, Szkoły Podstawowej nr 21 im. Ks. Stanisława Konarskiego w Częstochowie, Radomskiej Biblioteki Cyfrowej, Mazowieckiej Biblioteki Cyfrowej, Biblioteki Publicznej w Częstochowie, Polony oraz domeny publicznej.

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ